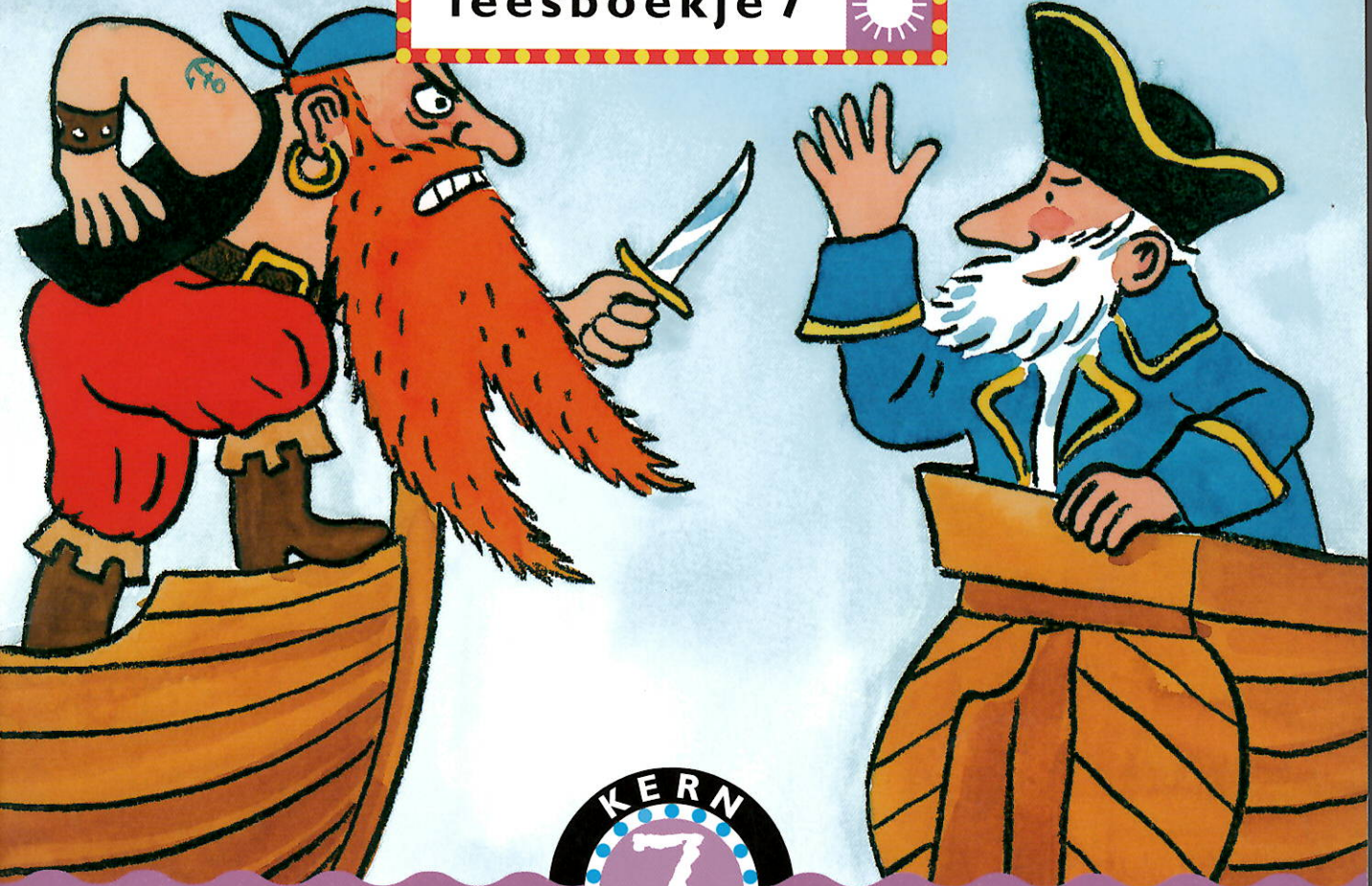

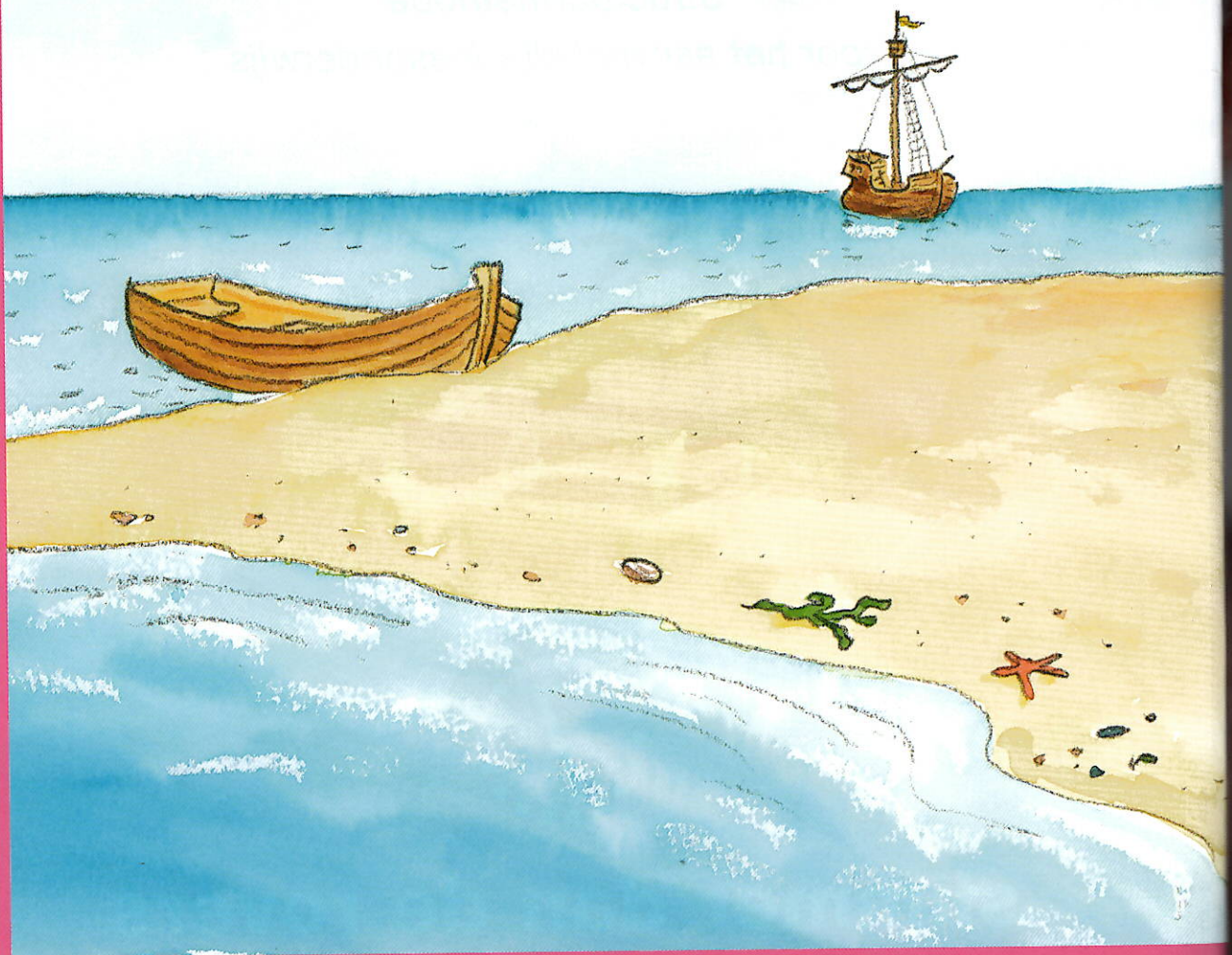
veilig leren
Lezen

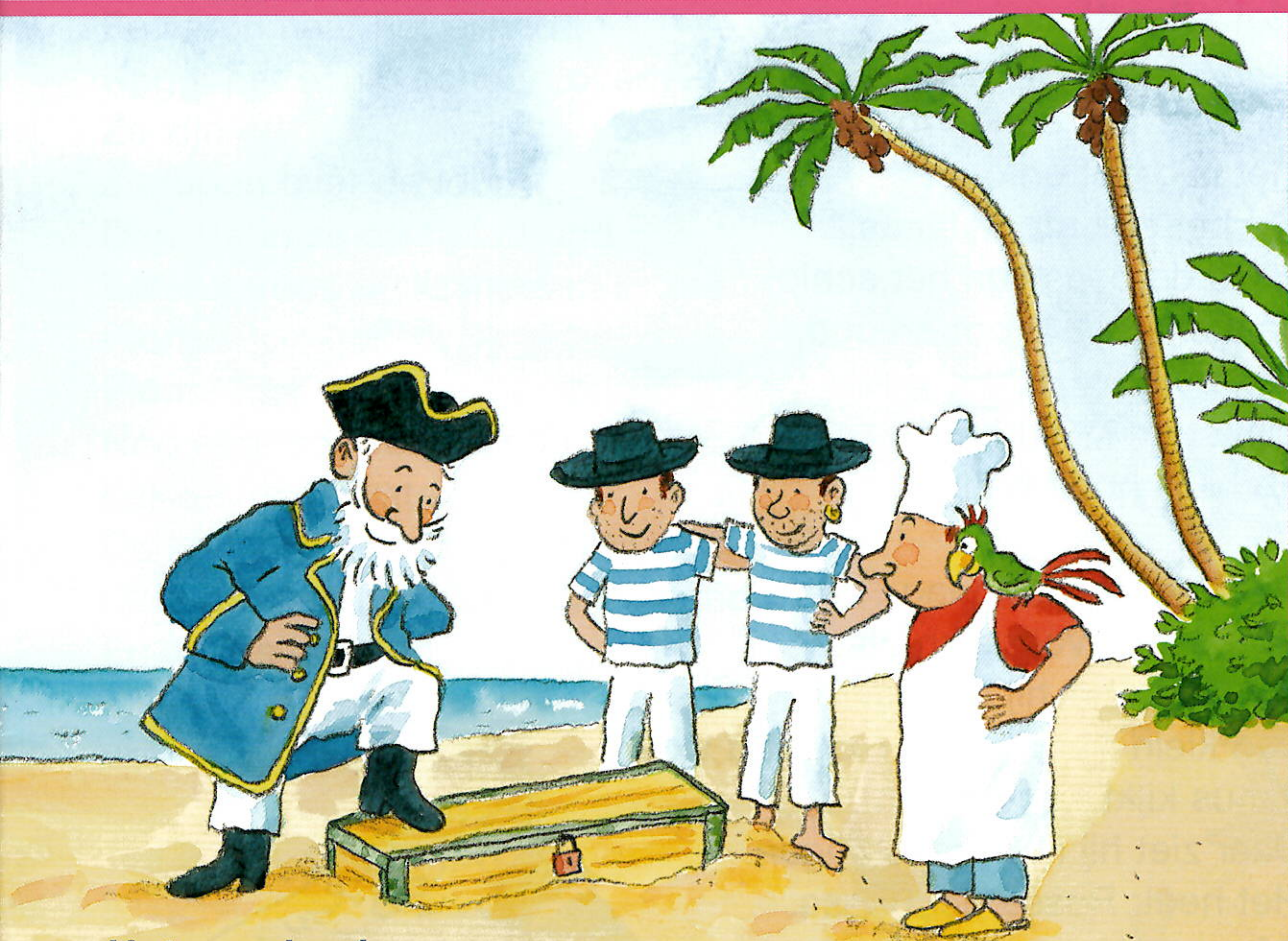
leesboekje 7

slimmer dan de rovers

**Oom Johan heeft een schat.
Een mooie, grote schat.
Hij vond hem niet zelf, hoor!
Zijn opa vond hem.
Opa Janus.**

**Het was heel eng.
Want de rovers wilden de schat stelen.
Maar opa Janus was slim.
Hij maakte een plan.
En hij hield de rovers voor de gek.
Zo hield hij de schat lekker zelf.
Wil je weten hoe dat ging?
Hier komt het verhaal:**

Het verhaal van Janus, de opa van oom Johan.

Het eiland

Er vaart een schip op zee.
Het is groot en oud.
Op het dek staat Janus.
Hij is de baas van het schip.
Janus is ook groot en oud.
Zijn buik is dik.
Zijn stem klinkt hard.
En hij is nooit bang.

Het is warm vandaag.
Janus kijkt voor zich uit.
Ha, daar ziet hij een eiland.
Een klein eiland waar niemand woont.
Janus kijkt op de kaart.
Daar ziet hij het eiland liggen.
Het heet: Rossa del Bossa.
'Mannen!' roept Janus.
'Vaar naar dat eiland.
We gaan er kijken.'

Ze varen naar het eiland toe.
Kggg, het schip schuurt over het zand.
Ze zijn er!
Ze lopen over de loopplank.
Dan staan ze op het strand.
Een matroos duikt meteen in zee.
Plons!
Plons! Plons!
Nog een matroos en nog één.
Lekker koud water!
De kok zwemt met zijn muts nog op.
De stuurman heeft een zwemband.
En Janus drijft op zijn rug.
Zijn buik steekt boven het water uit.

Janus kijkt naar het strand.
Wat ziet hij daar?
Bij die boom?
Er ligt iets.
Is het soms een boot?
Of is het een kist?
Janus zwemt naar de kant.
Hij loopt snel naar de boom.

Ja hoor, het is een kist.
Hij lijkt heel erg oud.
Het slot zit vol met roest.
Wat zou erin zitten?
Janus trekt aan het slot.
Dat zit dicht.
Dan pakt hij een stok.
Hij slaat op het slot.
Nee hoor, het slot blijft dicht.
Janus denkt na.

Wat zit er in de kist?
Janus voelt aan de kist.
Hij is erg zwaar.
Goud?
Wie weet.
Maar er kunnen ook stenen in zitten.
Of heel veel zand.
Janus pakt een steen.
En hij beukt op het slot.
Beng, beng, beng!
En ineens ...

Krak!
Het slot gaat open.
Janus tilt het deksel op.
Het kraakt en het piept.
En dan ziet hij het ...
Goud, goud en nog eens goud!
Heel veel munten en een ring.
Een klok en nog veel meer ...
Alles van goud.

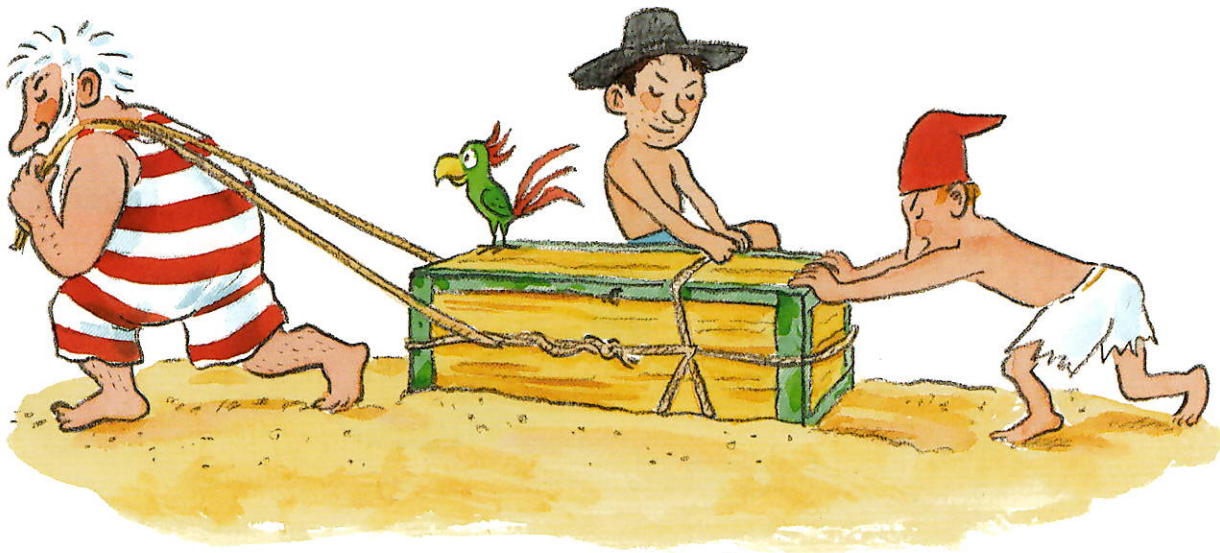
Janus slaat zijn handen voor zijn mond.
Hij stapt in de kist.
Hij graait in het goud.
En hij gooit het over zich heen.
Hij pakt een ring uit de kist.
Die is heel groot.
Er zit een steen in die licht geeft.
Janus doet de ring om zijn pink.
'Ik ben rijk!' roept hij.
'Ik heb een schat!'

Een zware kist

De mannen komen naar Janus toe.
Ze zijn nog nat van de zee.
'Wat is er, baas?' vragen ze.
Dan zien ze waar Janus in staat.
'Is dat ... is dat goud?' vraagt een matroos.
'Nee, het is modder, nu goed?' brult Janus.
'Mannen, we zijn rijk!'
De mannen juichen.
Ze dansen om de schat heen.

Dan zegt Janus: 'De schat moet naar de boot!
Help maar mee.'
Met zijn allen duwen ze tegen de schatkist.
Oef, wat is hij zwaar.
Ze komen niet vooruit.
Een matroos rent naar het schip.
Hij komt terug met touwen.

'Goed idee,' zegt Janus.
'Nu kunnen we trekken en duwen.'
Zo slepen ze de schatkist vooruit.
Het gaat niet snel.
Maar het lukt!
Ze duwen de schatkist de loopplank op.
Dan komen ze aan dek.

Janus gaat op de kist zitten.
Hij drinkt rum.
En hij zingt een mooi lied.
Hij is erg blij met de schat.
Nu kan hij een nieuw schip kopen.
Een mooi, groot schip.
En zijn mannen krijgen meer geld.
En dan nog is er goud over.
Dat krijgt de zoon van Janus.
En die geeft het weer aan zijn zoon.
En die weer aan zijn zoon.

'We varen verder!' roept Janus.
'Alle hens aan dek!'
Even later varen ze weer op zee.

Ineens roept er een matroos.
'Ik zie een schip!'
De matroos zit hoog in de mast.
Daardoor kan hij heel ver zien.
Janus tuurt over zee.
Ja, hij ziet het ook.
'Nog een schip!' roept de matroos.
'En daar nog één!'
Drie?
'En nog één!' piept de matroos.

Dat is vreemd.
'Ooo, het zijn er wel tien!' roept de matroos.
'Ze hebben een zwarte vlag!'
Janus weet genoeg:
dat zijn zeerovers!

Hij rent naar de stuurman.
'Vaar zo snel als je kunt!' roept hij.
'Wat is er dan?' vraagt de stuurman.
'Zeerovers,' zegt Janus.

De bank

Janus kijkt naar de kist met de schat.
Wat moet hij nu doen?
De rovers mogen de schat niet vinden.
Maar hij is zo groot.
Ze zien hem meteen!
De schatkist moet van het schip af.
Er komt een matroos aan.
Hij ziet er bang uit.
'Wat moeten we doen, baas?' vraagt hij.
'Ze varen sneller dan wij.
Ze halen ons in!
En ze zijn met tien boten.
Alle rovers van de zee komen op ons af!'
Janus knikt.
'Ik heb een plan,' zegt hij.
'Ren naar de stuurman.
En zeg dat hij moet keren.'

We varen terug naar het eiland.
Je weet wel: Rossa del Bossa.
Ik sleep de schatkist terug.
Ik graaf een diepe kuil op het eiland.
Daar leg ik de schatkist in.
Dan stop ik de kuil weer dicht.'
De matroos kijkt naar de schat.
'Maar ... hij is toch veel te zwaar?'
'Schiet toch op!' roept Janus.
De matroos rent weg.

Janus kijkt weer naar de schatkist.
Het is waar, denkt hij.
De schatkist is te zwaar en te groot.
Mmm, even denken.
Hoe moet dat nu, hoe moet dat nu?
Ja, hij heeft een idee.
De zaag, waar is de zaag?
Een matroos haalt een hamer en spijkers.
En een zaag en lijm en oud hout.
Dan gaat Janus aan de slag.

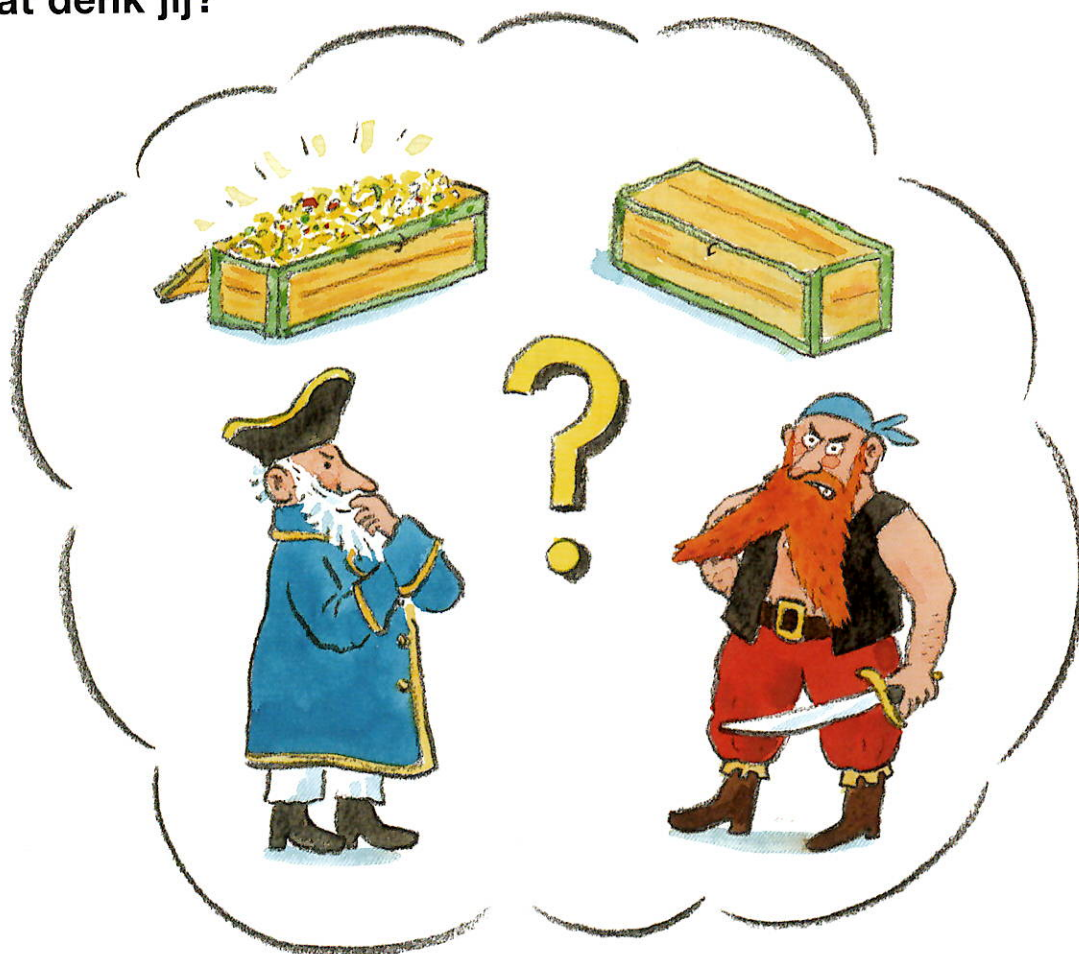

Na een half uur is hij klaar.
Je kunt de schatkist niet meer zien.
Want het is nu een bank.
Met een steun voor de rug.
Je kunt erop zitten.
En dan lekker leunen.
Janus legt een kussen op de kist.
De schatkist die nu een bank is.
Klaar!
Janus ruimt snel de troep op.

Wat is Janus van plan met die kist?
Wat denk jij?

Het plan van Janus

Janus kijkt naar de zee.
Ja, het schip maakt een bocht naar rechts.
Ze varen terug naar Rossa del Bossa.
Janus knoopt een touw om de bank.
Hij trekt hem naar de kant.
Oef, wat zwaar.
Het lijkt wel een boot!
Er komt een matroos langs.
'Is dat een bank, baas?' vraagt hij.
'Mooi zeg!
Zo kun je lekker op het dek zitten!'
Janus lacht.
'Roep de mannen maar,' zegt hij.
'Dan vertel ik mijn plan.'
De matroos fluit op zijn vingers.
De mannen komen heel snel.
Maar de stuurman blijft bij het roer.
Anders gaat het mis met het schip.

'Luister goed,' roept Janus.
'Hebben jullie een schep?'
'Nee,' zeggen de mannen.
'We zitten toch op zee?' zegt een matroos.
'Wat moeten we dan met een schep?'
Dat is waar, denkt Janus.
Hij kijkt naar de kok.
'Dan wil ik lepels en pannen.
Emmers en kannen.
Alles waar je mee kunt scheppen.'
De kok vindt het niet leuk.
'Mijn spullen,' zegt hij.
'Zo worden ze vies.
Daar moeten we uit eten!'
Een matroos steekt zijn hand op.
'Je kunt uren graven,' zegt hij.
'Maar de schatkist is veel te groot.
En ook veel te zwaar.
De rovers zijn sneller hier.
Dat halen we nooit.'

Janus schudt zijn hoofd.
'Luister!' zegt hij.
'Ik heb een idee.'
Hij gaat op de schatkist zitten.
De schatkist die nu een bank is.
En dan vertelt hij zijn plan.

'We gaan naar het eiland.'
'Graven we daar een gat?' vraagt de kok.
Janus lacht.
'Nee, daar maken we jouw spullen vuil!' zegt hij.
'Huh?' vraagt de kok.
'We smeren zand op de lepels,' zegt Janus.
'En zand op de pannen.
Op de emmers en op de kannen.
En dan gaan we weer terug.
Terug naar onze boot.'
'Ik snap er niets van,' zegt een matroos.
'En de schatkist dan?'

'Die laten we hier,' zegt Janus.
'We houden de rovers voor de gek!
Ze denken dat de schat op het eiland ligt.
Maar hij staat gewoon op ons schip.
Ze zoeken zich suf.
En ons laten ze met rust!'

Vlug, vlug!

De mannen klappen in hun handen.
 Een matroos steekt zijn hand op.
 'Maar als ze op ons schip komen,' zegt hij.
 'En ze gaan zoeken.
 Dan zien ze de schatkist.
 Hij staat toch in uw hut?'
 Janus wijst onder zich.
 'Kijk maar eens goed,' zegt hij.
 De mannen kijken,
 ze knijpen hun ogen half dicht,
 ze staren ...
 En dan zien ze het:
 Die bank, het is de bank!
 'Hoera voor onze baas!' roepen ze.
 'Hoera voor Janus!'
 'Aan het werk, mannen!' brult Janus.
 'Zet alle zeilen bij!
 We moeten er sneller zijn dan de rovers!'

'En die schatkist?' vraagt een matroos.
'Ik bedoel: die bank?'
Janus lacht.
'Die laten we lekker op het dek staan!'

Het schip gaat nu nog sneller.
Ze zijn bijna bij het eiland.
De boot stopt bij het strand.
Het strand van Rossa del Bossa.
De rovers zijn er nog niet.
'Vlug, van de boot af,' sist Janus.
'Pak je lepel.
Of je pan of je emmer.'
De mannen gaan snel van het schip af.
Ze nemen van alles mee.
Spullen waar je mee kunt graven.
Alleen één ding nemen ze niet mee.
En dat is de schatkist.

De mannen rennen over het strand.
Vlug, vlug!
'Goed zo,' zegt Janus.
'Maak je spullen maar vuil.
Smeer zand aan je lepel of aan je pan.
Aan je emmer of aan je kan.
Maak jezelf maar vies!'

De mannen doen wat Janus zegt.
Ze moeten lachen.
Het is leuk om rovers voor de gek te houden!

Dan zijn ze klaar.
Alles is vies.
'Terug naar de boot!' roept Janus.
De mannen klimmen weer aan boord.
Ze staan op het dek.
Ze kijken naar de zee.
'Daar komen ze!' roept een matroos.
'Ik zie de rovers.'

De baas van de rovers

De rovers hebben tien boten.
Hun vlag is zwart.
En ze varen recht op het eiland af.

Dan zijn de boten bij het strand.
Daar is de baas van de rovers.
Hij klimt van zijn boot af.
Groot en sterk is hij!
Zijn hoofd is kaal.
Hij heeft een grote, rode baard.
In zijn hand heeft hij een dolk.
Hij loopt over het strand.
Tien grote rovers lopen met hem mee.
Ze lopen naar de boot van Janus.
En ze klimmen aan boord.
Janus zit op de bank.
De bank die een schatkist is.
Zijn mannen staan bij hem.
'Dag!' zegt Janus.
'Lekker weer, vind je ook niet?'

De baas van de rovers wordt boos.
'Hou me niet voor de gek!' roept hij.
'Je hebt een schat.
Dat weet ik heus wel.
Wij zijn veel sterker!
We pikken die schat af.
Ha ha ha!!'

'Ik heb geen schat,' zegt Janus.
'O nee?' brult de baas van de rovers.
'Dat zullen we nog wel eens zien!'
Hij kijkt naar zijn rovers.
'Zoeken!' roept hij.

De rovers gaan zoeken.
Ze lopen op de boot van Janus.
Ze kijken op alle plekken.
En in alle hoeken.
Het duurt heel lang.

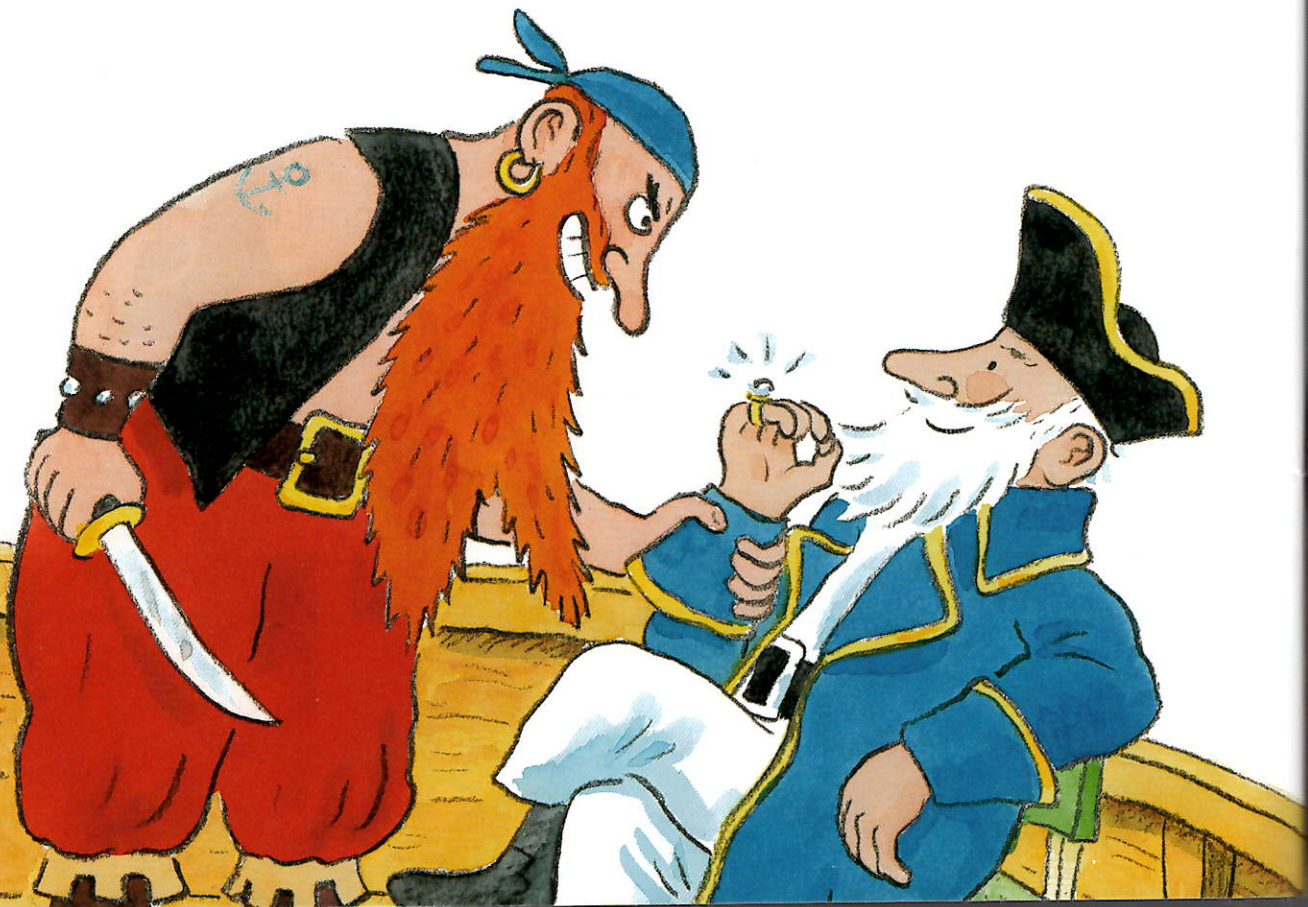

Janus blijft zitten op de bank.
Zijn mannen staan naast hem.
Heel kalm.
Ze vinden hem toch niet, denkt Janus.

Daar komt de baas van de rovers weer aan.
Hij ziet er boos uit.
Hij loopt naar Janus toe.
'Er staat geen kist op dit schip!' brult hij.
'De schat is weg!'
'Zie je nu wel?' zegt Janus.
'Ik heb geen schat.
Echt niet!'
'O nee?' roept de baas van de rovers.
'Je denkt dat ik dom ben.
Maar ik ...'

Ineens is hij stil.
Hij kijkt naar de ring van Janus.
'Ha ha!' lacht hij.
'En die ring dan?
Hoe kom je daaraan?
Ik zei het toch?
Je hebt wél een schat!
De rovers klappen in hun handen.
'Onze baas is slim!' roepen ze.
Janus doet net alsof hij bang is.
Zijn mannen doen hem na.
'Je hebt gelijk,' zegt Janus.
'Maar je vindt hem toch niet.
Want jullie kunnen niet zoeken!'

Slimmer!

'Goud, goud!' brult de baas van de rovers.

'Waar is de schat?

Hij moet er zijn.

Ik weet het zeker!

Janus heeft hem ergens verstopt.

En de potten en pannen zitten vol zand.

Kom mannen, naar het eiland.

Daar moeten we zoeken!

Janus en zijn mannen staan op het dek.

Ze kijken toe.

Het strand zit al vol met kuilen.

En nog gaan de rovers door.

'Blijf graven!' roept hun baas.

'Blijf zoeken!'

'Laat ze maar graven,' zegt Janus.
'Wij gaan varen.'
De rovers letten niet op.
Die hebben het veel te druk.
'Alle hens aan dek!' roept Janus.
'Hijs de zeilen.
Wij gaan er vandoor.'

Even later vaart de boot weg.
Janus en zijn mannen lachen.
Ze vallen om van de pret.
'Zij zijn slim,' roept Janus.
'Maar wij zijn slimmer!
Slimmer dan de rovers!'

